

С В Е Т Л И Н А

13
ЮЛИ
2017 г.
бр 27 (117)

ЛИТЕРАТУРНО-ПУБЛИЦИСТИЧНА ПРИТУРКА

ПОСЕЩЕНИЕ ПРИ СЪНАРОДНИЦИТЕ В БРАЗИЛИЯ

По време на престоя в Бразилия имахме възможност да се запознаем с редица изследователи на преселниците от Бесарабия. Преди всичко с г-н Жорж КОСИКОВ, който е автор на три книги за бесарабските българи. Едната от които е издадена на български език от Държавната агенция на българите в чужбина, на която съм автор на предговора и научен консултант. С него успяхме да обсъдим и някои от проблемите, свързани с броя на преселниците. Той смята, че приетата в литературата цифра от 10 хил. българи в Бразилия не съответства действителността. Според него, тя е била значително по-голяма.

Бразилия проф. Соня Мария ДЕФРЕЙТОС, която проучва устни извори от имигранти от различни национални общности. Тя има книги, посветени на 10 народности, основно португалски. За българите няма трудове. Но е правила също опит за проучване. Записала е спомени от 7 българи. Сега те се пазят в музея. На нас подарихме текст запис. Подари ни своята книга и изследователката Нейда ПРЕСИ. В нея тя описва историята на бесарабско семейство ВОЛКОВИ от Чумлекой (село Ровное Тарутински район, Одеска област). Придобихме и книгата на Салви ГРЕКОВ. Това е португалско-български /диалектни вариант/ речник, написан

творчеството на двама художници с бесарабско потекло – Антонио ПЕТИКОВ /Петков, родът му от Кортен/, известен съвременен художник в Бразилия/ и Кристина КОСИКОВ. Посетихме православен храм „Свети Троица“, където се намира епархията на Руската Православна църква в Южна Америка, която не е подчинена на Московския митрополит. Тук има енория и от бесарабските българи. Навремето от тях е имало и ктитори. Архирей е Анатолий Пономаренко, корените на когото идват от Кишинев.

Имахме важни и интересни срещи в Рио де Жейро. Преди всичко с Мишел КОСИКОВ, брат на Жорж Косиков, голям общественик и предприемач, който е на 87 години. Той ни осигури няколко дни престой в неговия дом. Имахме възможност да обсъждаме с него съдбата на бесарабските българи.

Наред с конкретните изследователски изисквания имахме възможност да се запознаем и със страната, като гостувахме в редица градове, посетихме световно известни места, паметници, музеи и т.н. Достъпна и интересна е преводачката Мая ДАСКАЛОВА, която квалифицирано превеждаше, организираше с бразилските колеги посещението. Записи, фото и видео снимки осъществяваше Мария ЧЕРВЕНКОВА.

Запознаването с бесарабските българи в Бразилия показа, че благодарение на присъщата им интелигентност и трудолюбие тези заселници успяват да намерят своето място в обществото, да осигурят добро образование на децата си, твърдо убедени, че само по този начин ще постигнат необходимата професионална реализация и висок социален статус. За съжаление, вече от второ и нататък поколения те губят родния си език, като поддържат своето българско потекло. Много от тях търсят корените си в Молдова и Украйна.

Много съм благодарен на съдбата за това посещение в Бразилия. Надявам се, придобитите там извори и литература за бесарабските българи ще ми позволят да разкрия някои нови аспекти от тяхната съдба. Нашата група с удоволствие ще проведе срещи в Молдова, за да сподели своите впечатления с читатели и всички заинтересовани по темата хора, като покаже фото и видео материали.

Проф. д-х.и.н.
НИКОЛАЙ ЧЕРВЕНКОВ
www.ndb.md

Запознахме се също с

ПОЛКОВИЯТ КОМАНДИР МАЙОР ПАВЕЛ ПАНОВ И СМЪРТТА МУ

Според архивни данни, на 13 юли 1890 г., 1-а, 3-а и 4-а батареи на Шести артилерийски полк на българската армия са командирувани, начело

с полковия си командир майор Павел ПАНОВ на пла нови учебни занятия в Сливен.

Но още в следващия ден (14 юли) младшият брат на разстреляния Олимпий ПАНОВ «поради силните летни горещини» се разболява тежко и е принуден да се върне в Маринополския лагер.

Десетина дни след това Военното министерство отпуска на боледуващия офицер 1 000 лева за задгранично лечение, но състоянието на Панов не допуска транспортране...

На 29 юли 1890 г. в 2 часа

след обед той умира... Найвероятната причина за смъртта, не посочена във военната документация, е тежък инсулт или инфаркт на миокарда.

На 22 февруари 2017 г. тараклийци и гости на града отбелязаха 130 години от гибелта на старшият му брат Олимпий ПАНОВ. И двамата са изиграли голяма роля в Освободителната война от 1877 – 1878 г., както и в строителството на Нова България. Имената им са вписани в Пантеона на възрожденците и героите на българската държава.

Проф. КАЛЧО КАЛЧЕВ

7 ЮЛИ- ЙОАН КРЪСТИТЕЛ

На 7 юли Светата православна църква споменава раждането на Йоана Кръстителя, един от найголемите пророци. Този празник има някаква голяма особеност в кръга на църковните празници. Светата църква с особени празненства почита ражданията само на две лица от човешкия род – на Света Богородица и на Йоана Кръстителя. За него Сам Исус Христос казал, че няма по-голям мъж, роден от жена, от Йоана Кръстителя.

От другата страна, този ден е достоен за празнуване, тъй като самото раждане на Светеца било чудесно и необикновено. То било плод на усърдни молитви на родителите му, награда за вярата им и упование за тяхната праведност и благочестие, търпение и преданост на Божията воля. Но тези велики праведници били подвргнати на изку-

шение: те нямали чедра, а в онова време това се смятало за явен знак на Божие то неблагоприятие и отвържение. Можем само да си представим какви пламени са били молитвите на благочестивите съпрузи! И на небето били чути и приети техните молитви, безбройните въздыхания и сълзи. Вече в самата им старост, когато те самите престанали да се надяват да придобият рожба, дарува им се син, чийто живот служил за удивление на светите ангели, бил предмет за благоговение на целия иудейски народ и който бил пратен от Бога да подготви път на Изкупителя на света.

На този ден в нашата Свято-Георгиевската църква се извърши празнично богослужение. В края на литургията свещенослужителите направиха молебен за здраве и благополучие на всичките православни християне. Те поздравиха

присъстващите в храма с този велик празник и пожелаха на съпружеските двойки, особено безчадните или нещастните, в самото многочадие да извлекат велик урок. С благовеино внимание да помислят за бъдещото си състояние като родители; с преданост да просят Бога да освети плода в утробата им със своето небесно благословение. Добрите деца са слава и похвала на родителите между хората и голяма заслуга пред Господа. Лошите деца са безчестие пред хората и тежка вина пред Бога.

Затова и преди раждането, и в самото раждане, и след раждането на чедата си, родителите трябва усърдно да се молят за своите деца.

ОТЕЦ АЛЕКСАНДЪР (ДЕРИВОЛКОВ), КЛИРИК В СВЯТО-ГЕОРГИЕВСКИЯ СЪБОР, ГР. ТАРАКЛИЯ

В същия ден, на 7 юли т. г. на ул. «Садовая», 63, в гр. Тараклия, пред къщата на сем. Владимир и Екатерина КАРАМАЛАК се състоя осветяване на иконата с образа на Йоан Кръстител. Тя е установена на дървен къст, който е направен от Влади-

мир безвъзмездно и за добрите хора.

Заедно със съпругата си Екатерина направиха всичко възможно празникът на улицата и града Тараклия да се запомни като важно и незабравимо християнско събитие.

Освети иконата на Йоан Кръстител отец Александър (Дериволков), клирик от Свято-Георгиевския събор на Тараклия.

Когато има желание да се стори добро дело, на този свят стават чудеса.